

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Égész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 — —
 Negyedévre 2 — 50 —
 Egy órára 1 — —
Egyes száma 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden köz-
 emény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
 Telegráf K. Lajos könyvtárában és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.)
 alatti.)

Hirdetési díj:
 Négy hasábon poszt sorost 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű s többzárú hirdetések alkü-
 szerint, jutányos áron vételnek fel. Hely-
 díj minden külön bejelölattal 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 újdonság sora 50 kr.
 Nyitlári közlemények minden poszt sor
 50 kr. után.
 Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz.
 alatti.)
 Kéziratok nem adódnak vissza.

A magyar küldöttség Turinban.

(A Debreczeni eredeti sürgöny-tudósítása. Érke-
 zett tegnap d. u. 5 órakor. lap zárta után.)

Nyolcz órakor érkezünk Turinba, a
 gyászoló városba, hol testvéri szeretet-
 tel fogadták a magyarokat.

Délután három órakor tesszük ko-
 szorúinkat a ravatalra, melyre a debre-
 czeni függetlenségi párt koszorúja Lu-
 kács Gyula képviselő által már régebben
 föltett. A főváros küldöttsége már teg-
 nap tisztelgett a gyászoló családnál. —
 Kossuth Ferencz fogadta őket, meghatott
 hangon mondva köszönetet a részvételért.
 A képviselők és a törvényhatóságok kül-
 döttségei ma tisztelgének; azután a ma-
 gyarok megkoszorúzzák Iház sírját.

Tegnap a határon, Udinében, az
 olaszok a részvét megható jeleivel fo-
 gadták s testvéreknek neveztek bennün-
 ket. Lelkesedéssel beszéltek Kossuthról,
 ki Olaszország egységéért és szabadsá-
 gáért annyit fáradozott.

Jelvényeinkre bus lelkesedéssel tü-
 ztek rá a gyászfátyolt, hangoztatván, hogy
 ugyanazon színeink és ugyanazon esz-
 ményeink (stessi colori, stessi idealia)
 vannak.

A turini sajtó munkásai a magyar
 hírlapírókat barátságosan megvendégel-
 ték s a legnagyobb rokonszenvet és ven-
 dégszeretetet tanúsították irántuk. A ba-
 rátságos üszszöjvetelre a nápolyi polgár-
 mester üdvözlő sürgönnyel küldött.

Turin városa, hol Kossuthot éppen
 úgy gyászolják, mint Magyarországon,
 fekete lobogókkal van telve s az olaszok
 ravatalára, kit a saját halottjuknak tar-
 tanak s Garibaldi és Cavourt se gyá-
 szolták nagyobb részvétellel, mint Kossuthot.

Carmen lugubre.

(Gyász-dal.)
 Debreczen, márcz. 28.

(K. B.) Hozzák a koporsót Turin vá-
 rosából, szép Olaszországból, nagy Ma-
 gyarországból.

Hókoronás Alpok bucsut integetnek
 a nagy száműzöttnek, kinek most hazája
 ad végnegyedalmat; a lombard síkság-
 nak mindenik virágát, kikeletnek első,
 kedves gyermekeit, olasz lányok szórják
 a halott útjára . . .

Sir az olasz nemzet, sir az olasz
 király, Victor Emanuel délczeg hős mag-
 zatja; pedig nekik senki nem volt az a
 halott, — de siratják benne: a szabad-
 ság hőst!

Garibaldi szobra, a szabadság hőse,
 busan integet a virágokkal fedett gyász-
 koporsó után. Kérdi: hős bajtársam, hát
 már elhagysz engem? Vidd el üdvöze-
 lem gyászoló népednek, — mondd el:
 a szabadság véres lobogóit nem tipor-
 hatják le többé zsarnok-kezek!

Hozzák a koporsót Turin városából,
 szép Olaszországból, nagy Magyaror-
 szágból.

Könny fakad mindenütt, merre el-
 haladnak, olasz nemzet könnye magya-
 rok könnyével busan egybe-olvad. A
 testvéri könnyek gyöngyszemékké válnak
 s gyöngyszemek peregnék azon kopor-
 sóra, melyben Magyarország édes apja
 nyugszik s nemzete jövőjén álmában is
 viraszt.

Gyászlobogók lengnek, gyászos kön-
 nyek hullnak, tavaszi verőfény kíséri
 útjában száműzöttnek hamvát, kiket haza
 hoznak, mert sokkal édesebb a pihenés
 itthon, a hazai földben, melynek puha
 keble lágyabb, mint a párna.
 Hozzák a koporsót Turin városából,

szép Olaszországból, nagy Magyaror-
 szágból.

Három koporsó jó: apa, hitves le-
 ány; bujdosók hamvait édes hazánk földje
 ölébe fogadja.

Közelg már a határ, Magyarország
 földje! A Dráva habjai oly busan susog-
 nak. Szőke Dráva partján búba merült
 nemzet könnyező szemekkel várja a ha-
 lottat.

Földobban e honnak véráztatta földje;
 délibábos Alföld, Kárpát szikla-bércze,
 Duna, Tisza habja közös gyászt visel-
 nek: Kossuthot siratják!

Kossuthot siratja egész Magyaror-
 szág, elnémul az ajak, csakis a fájdalom
 zokogása hangzik. A szent fájdalomba
 nem vegyülhet más hang, s egy nemzet
 fájdalmát, mely apját veszíté, a testvér-
 nemzetek tisztelni tanulják, míg ellensé-
 geink megdöbbennek tőle!

Hozzák a koporsót Turin városából,
 szép Olaszországból nagy Magyaror-
 szágból . . .

A koporsó útját virággal hintsétek,
 a virág-bimbókon könny legyen a har-
 mat, a ti könnyetekből föltámad a halott,
 sirjatok, sirjatok szép hazám leányi!

A halott útja.

Pénteken, a hajnali órákban, érkezik
 meg Kossuth Lajos a magyar haza földjére.
 A halotthozó vonat reggel hat órakor érini
 Pragerhofból jöve a csáktornyai vasuti
 állomást, s körülbelül hét óráig tart, amíg
 a Dunántul átszelve, az ország fővárosába
 érkezik.

Hét óráig tart a csöndes koporsó útja
 az ország határatól Budapestig. A fekete vo-
 nat végig robog a Dunántul magas vasuti töl-
 tésein, néma waggonjait komoran tükrözi
 vissza a Balaton méltóságos tükre, és a fe-
 kete fátalos lokomotivon meghajtott fölvel
 állanak azok, akik a halott Kossuth Lajost az
 ő hazatérő útján elkísérik. Az erdők, a völ-
 gyek, a hegyormok üdvözölni fogják a holt
 kormányzót és a Balaton édes szellője be-
 löpödzván a koporsó hármás födele alá, talán
 homlokon csókolja a megtért vándort, negy-
 venöt esztendő távollét után.

Pénteken délelőtt magyar földön lesz a
 Kossuth Lajos koporsója. Kétszázhetven kilo-
 métert fut be a vonat Csáktornyától Kelen-
 földig és e kétszázhetven kilométernyi út
 egész hosszúságában, a horvát határtól az
 ország szívéig némán fog tisztelni Magyar-
 ország népe a halott egyszerű koporsója előtt.
 Égő faklyák tűzvonalá szegélyezi az utat a
 sinek mentén, a fekete lobogók meghajolnak,
 száz- és százazrek várakoznak szomorú türe-
 lemme a fekete vonat érkezésére. Az állomá-
 sok virágos házait sötét gyászleppellel vonják
 be és gyászfátyol övezi a büszke magyar
 dísz, amelyben a dunántuli megyék deputá-
 ziói a hazatérő Kossuth Lajost fogadják.

A külügyminiszter utlevele.

Turin, márcz. 26.

Kossuth Lajos holttestének akadálytalan
 hazaszállítása céljából szükségessé vált egy
 halotti utlevél is, melyért a meghalt fiai ma
 szándékoztak a genuai osztrák és magyar fő-
 konzulátus-hoz folyamodni. Kálnoky gróf kül-
 ügyminiszter azonban megelőzte a kérvényt
 s a genuai főkonzulátus útján megadta az en-
 gedélyt arra, hogy Kossuth Lajos holttestét
 akadálytalanul hagyják a határon behozni. A
 főkonzulátus által kiállított halotti utlevél így
 hangzik:

1049. szám. Cs. és k. osztrák-magyar ha-
 lotti utlevél.

Miután az alulírott cs. és kir. genuai
 főkonzulátus az 1894. év márczius 20-án Tu-
 rinban elhunyt Kossuth Lajos ur kettős ko-
 porsóba és egy faladában jól elzárt behal-
 zsamozott holttestének vámentes és akadály-
 talan szállítását — a mely holttest Turinból
 Cormons, Nabresina és Pragerhofon kereszt-
 ul Budapestre vitetik — eltemetés végett az
 osztrák-magyar monarchia mindkét államának
 területére nézve a kellő egészségügyi elővi-
 gyázati intézkedések figyelembevételével meg-
 engedte: felkéretnék azok a polgári és katonai
 hatóságok, a melyeknek területén e holttest-

nek át kell mennie, hogy eme utlevél elő-
 mutatása mellett — a mely utlevél a mai
 alant kitétt naptól számított egy hónapig ér-
 vényes — a szállítást szabadon és akadály-
 talan engedjék meg és tőlük telhetőleg elő-
 segítsék.

Genua, 1894. márczius 24.
 A cs. és kir. miniszteri tanácsos és fő-
 konzul helyett:

Bombieri Gyula.
 cs. és kir. akonul, s. k.

Ehhez az utlevélhez a következő levél
 volt hozzáfűzve:

A cs. és kir. osztrák-magyar főkonzulá-
 tustól 1950. szám.

Genua, 1894. márcz. 24.
 A magas bécsi cs. és kir. külügymi-
 niszterium rendeletéből van szerencsém ide
 mellékelve az elhunyt Kossuth Lajos ur földi
 maradványainak Turinból való Budapestre való
 szállításához szükséges halotti-utlevelet ide mel-
 lékelve rendelkezésre bocsátani.

A főkonzul helyett:
 Bombieri Gyula
 cs. és k. min. tan. cs. és k. vicekonzul.

Kossuth halálakor.

*Elszűlt tőlünk egy nagy lélek,
 E századnak örösa,
 Láng elméje alkotását,
 Egész világ megsodálta
 Büszke lehet rá a magyar!*

*Nagy jellem volt; törhetetlen,
 Elce mellett mint szikla fal
 Rendületlen, s hűn haláláig
 Szembe szállott a viharral,
 Büszke lehet rá a magyar!*

*Üstökösként tünt fel nekünk,
 Szerte lövelt fény sugarat,
 Hont s Nemzetet, hogy szerezsük
 Példaképpem megmutatta,
 Büszke lehet rá a magyar!*

*»Szabadság és Testvériség,
 Egyenlőség» volt jelszava,
 Mert e nélkül soha boldog:
 Jól tudta, — nem lesz a haza,
 Büszke lehet rá a magyar!*

*Árpádtól le jelenkorig
 Nálánál még nem volt nagyobb,
 Hontalanul, 's számliveteve
 Nemzete szívében lakott,
 Büszke lehet rá a magyar!*

*E nagy alak elhunytával
 Gyászába borult bár Nemzetünk,
 De emléke mindörökké
 Azért élni fog közöttünk,
 Büszke lehet rá a magyar!!*

Sz.

BELFÖLD.

Gyászfátyol az orosz ezimeren.

A fumei magyarok körében igen jó hatást
 keltett a fumei orosz konzulnak kegyeletes és
 nemes cselekedete. A fumei orosz konzul ugya-
 nis azonnal, — a mint értesült a nagy
 gászestéről, fekete fátallal borította be a
 konzulátus házán levő orosz ezimert és az
 orosz zászló melle gyászlobogót is tűzött ki.

A husvétii szünet után A képvil-
 selőház tudvaleg a jövő hétfőn ül újra
 össze. Ez ülés napirendjére a hazassági tör-
 venyjavaslat folytatódó tárgyalását, illetve
 a zárobeszédekelt tüzek ki, amelynek sorát a
 felhivatalos Budapesti Correspondenz szerint
 Teleszky István előadó fogja megnyitni. A sza-
 vazás előreláthatólag szerdán lesz.

KÜLFÖLD.

A belgiumi válság. Brüsszel, márcz.
 26. Megerősítik, hogy a király úgy Berneert,
 mint Lejeune igazságügyminiszter lemondását
 elfogadta. A többi miniszter megtartja tarczájá-
 t. Demego pénzügyminiszterre, Begerem kep-
 viselő igazságügyminiszterre neveztetett ki. De
 Bouit eddigi befügyminiszter megtartja tarczá-
 ját és miniszterelnök lesz.

Natalia királynéről. Nataliáról. a
 szerbek volt királynőjáról utóbbi időben az a
 hír volt elterjedve, hogy legközelebb visszatér
 Belgradba. Ezt a hírt most egy belgrádi távi-
 rati megzafolja. Natalia exkirályné értesítette
 belgrádi híveit, hogy jelenleg nem szándékozik
 a szerb fővárosba visszatérni.

Közgyűlés. *)

Az »István« gőzmalom társulat mun-
 kásainak önképző és segélyző köre f. hó 25-én
 tartotta meg évi rendes közgyűlését.

Elnök üdvözölvén a szép számmal meg-
 jelent körtagokat, az ülést megnyitotta.
 A napirend előtt a kör alelnöke mély
 fájdalomtól áthatott szavakban emlékezett meg
 azon óriási veszteségről, mely a magyar nem-
 zetet, hazánk legnagyobb és legdicsebb fiának,
 Kossuth Lajosnak elhunytá folytán érte.

Lelkesedéssel megtalta a halhatatlan ér-
 demeit, és indítványozta, hogy drága emléke
 könyvébe iktattassék.

A kör tagjai felalva hallgatták végig al-
 elnökük megható beszédét és indítványát egy-
 hangulag elfogadták.

Következett a napirend.
 Alelnök felolvasta a választmány évi je-
 lentését és a számvizsgáló bizottság által meg-
 vizsgált és teljesen rendben talált évi zár-
 számadást.

A pénztár-számla szerint a kör bevételei
 a múlt évben 1560 frt 41 krt, a kiadások 1015
 frt 93 krt tettek, készpénz maradvány 544 frt
 48 kr.

A vagyon-mérleg, daczára a múlt évben
 eszközölt nagyobb arányú leírásoknak, ked-
 vező eredményt tüntet föl, amennyiben a kör
 vagyona ez idő szerint 1560 frt 41 krajczárt
 tesz ki.

A választmány évi jelentése örvendetesen
 tudomásul vétetett, az abban tett indítványok
 elfogadtattak és a felmentvény ugy a pénztár-
 noknak, valamint a számvizsgáló bizottságnak
 megadatott.

A közgyűlés közönetet szavazott első
 sorban az »István« gőzmalom társulat érdemes
 igazgatóságának a kör irányában tanúsított er-
 kös és anyagi támogatásáért, — továbbá
 Kronauer Gyula elnök és Cziffer Nándor al-
 elnöknek a kör érdekében buzgó és sikeres
 fáradozásaiért, ugyazinté Tóth János jegyző és
 Szekeres László pénztárnoknak lelkiismeretes
 és pontos működéséért.

Következett a tisztújítás.
 Elnök három évre lévén megválasztva,
 ezuttal nem jött választás alá. Alelnöknek köz-
 felkiáltással ismét Cziffer Nándor, jegyzőnek
 Engi Sándor, pénztárnoknak Szekeres László,
 könyvtárnoknak Kobl György, segéd könyvtár-
 noknak Fejér János, körgazdának Kazay Józ-
 zsef és számvizsgálóknak: Kálmán Lőrincz,
 Kämmerer József és Molnár Matuzsálem vá-
 lasztattak meg.

A választmányba az alapító tagok közül:
 Mayer Emil és Miskolcay Nándor, a pártoló ta-
 gok közül: Bauer Ignác és Bucsay István, a ren-
 des tagok közül: Spáll Károly, Pinczés Mi-
 hály, Nagy József, K. Varga István, Kálmancz-
 helyi Ferencz, Csehi Mihály, Bozóky Mihály,
 Murvay Gábor, Reszler András, Koncez Sándor,
 Varga Péter, Jobbágy Gergely, Osvath József,
 Putz Antal, Kovács Imre, Frogner Adolf; pórt-
 tagokul: Ledniczky György, Vasas János, Tu-
 racz Károly, Bujdosó István és Szabó István
 választattak meg.
 Ezzel a közgyűlés véget ért.

Kossuth fiai.

(Kossuth Lajos Tivadar és Kossuth Ferencz.)

Az egyik ötvenkét éves, a másik negy-
 venkilencz.

És meglátva őket egymás mellett, mintha
 csak ikertestvérek volnának . . .
 Van valami különös a Kossuth Lajos
 családjában, eltekintve a kormányzó utólelér-
 hetlen politikai nagyságától.

Kossuth Ferencz mintha egész fiatal em-
 ber volna még, Kossuth Lajos Tivadar szin-
 ten, Kossuth Lajos nővére pedig, daczára
 magas agkorának és a sors által rája ki-
 mért csapásoknak (kilencz gyermeke közül
 csak egy maradt életben), oly frissen gondol-
 kozó modern szemlemben cselekszik és beszél,
 mintha legalább ötven évvel ifjabb volna.

A Kossuth család följelmonása, hogy
 lelkileg nem öregszenek soha és hogy minden,
 egyes tagja örökké fogékony az új szellem
 iránt, mely a mostani világot át és áthatja.

Miként a kormányzó, azonképen sem a
 nővére, sem Ferencz, sem Lajos sohasem
 tartoztak azokhoz a régi emberekhez, a kik-
 ről azt lehetne mondani, hogy az idő reájuk
 alkonyodott. . . A kiknek a teste él csak még,
 a lelkük a régi időbe kőborol vissza és az új
 áramlat, az új szellem nyomtalan haladt el
 mellettük.

*) Térésükében késett.

Szerk.

Ha szabad a Kossuth-családról, mint ranceról beszélnem, úgy minden egyes tagját a derült mosolygó kék szemek és a klasszikus nemes arcvonások jellemzik.

Ruttikayneben minden idegen felismerné Kossuth Lajos nővérét. Ahhoz pedig legalább is néhány napi ismeretség szükséges, hogy a két ifjabb Kossuthot meg tudjuk egymástól különböztetni. Ugyanazok az erős vállak, ugyanaz a magas homlok, ugyanaz a szép hajszőr, ugyanazok a szürkés-kék szemek, még csak a fejük közepén a kopaszág is teljesen egybevág. Lajos Tivadar ugyan kimerültebbnek és idősebbnek látszik néha, de ha beszélni kezd, egyszerre fiatal „lángifü” lesz belőle. Szavai lelkesek, hite ép, világnezete derült, szíve tele jóindulattal és naiv nyíltsággal, eltérően bátyjától, aki komolyabb, tartózkodóbb, olykor hideg és zárkózott. Lajos Tivadar rusztikusabb szavakat és szólásmódokat használ, Ferencz inkább a külföldi magyarok nyelvet beszéli.

Egy ismerősök tett is arra célzást: — A Lajos ur jobban beszél magyarul, mint Ferencz ur. Lajos olyan, mintha csak az alföldről jönné.

Ez a bök láthatólag jól esett Lajosnak, de Ferencz azt a megjegyzést vette rá, hogy felvidéki család gyermeke, ott tanult beszélni, tehát alföldi kiejtéssel nem szolgálhat.

Lajos valószínűszenvedélylyel beszél vasuti ügyekről. Magas rangja van a postaminiisztériumban: központi vasutigazgató és néhány ezer alárendelt hivatalnok van, és valószínű, hogy nemskára ő lesz Oroszországnak fővasutigazgatója.

Lajos és Ferencz is a lovag cizmet viselik, mellyel az olasz kormány tisztelte meg őket.

Oly gyengéden szeretik egymást, mint ily meglett férfiaknál általában szokatlan. — Kész család kép egymás mellett látni őket.

Lajos már régen készült Turinba. De Ferencz folyvást süröngyözte, ne fáradjon, ne mulassza kötelességét, hogy még nincs komoly veszély.

Hanem a mint a komoly veszély eljött, Ferencz legott követelte, hogy jöjjön el.

Mindkettőt folyvást üszolta a kormányzó, menjen hozzájuk Nápolyba lakni.

Kossuth Lajos próbalkozott is, de nem bírta meg a nápolyi klímát.

A kormányzó sajátjóságos előszeretettel ragasztódott Turinhoz, a melynek klímáját már megszokta. Pedig ez a turini klíma nagyon furcsa. Ma március 20-án a szállodákban mind ennént fűtenek és még téli kabátban is fázik az ember. S. O.

Két császár.

(M—g.) I. Ferencz József, Ausztria császára és Magyarország királya, meglátogatta holnap Abbáziában II. Vilmos német császárt. Elég fontos tény arra, hogy meglátogatásnak egy csomó újságcikket szenteljenek. Minket magyarokat nem érint közelebből, különösen most, mikor szívünket is, de elmünket is egészen lefogalja a nemzeti gyász és lelkünk nem ér rá a fejedelmi vendéglátás pompájában gyönyörködni. A német császár különben is osztrák területen, az osztrák császár vendége, osztrák hatások fogadták és ott időzésének nem szántak nagy jelentőséget. Údülni ment családostul Abbázia enyhe klímája alá.

Diplomaták nem kísérik az uralkodókat; találkozásuknál hiányozni fog a politikai természetű fejedelmi összejövetelek szokásos asszisztenciája. A két császár testvéri csókot vált majd egymással és újra megpecselelik többször nyilvánított barátságukat a szövetséges társak. A nagyobb apparátus nélkül való rövid találkozásnak mind a mellett nem fog elmaradni a szokásos visszhangja. Kellő melettásban fog részülni innen is, tul is a kölcsönös rokonszenven újabb biztosítása, mely a közép-európai béke-szövetségnek újabb megerősítése.

Szó sincs róla, mi is meglepéddel látjuk az uralkodók ismételt barátságos érintkezését. Szeretjük a békét, ha sokja kerül is; szívesen vesszük tudomásra a fejedelmek békeszándékairól, bár óriási pénzaldozatokkal kell azokat a népeknek támogatniok. A politikai barátságunk bizonyára egyik erős támasza a fejedelmek személyes barátsága. Hogy direkt politikai jellege nincs a találkozásnak, annak még szinte örülünk is, mert mikor a fejedelmi miniszteri kísérettel udvariaskodnak, az rendszerint drága udvariaság nekünk.

Az abbáziai császártalálkozásnak nincs akkora fontossága, hogy megoszsza figyelmünket, mely osztatlanul Turin felé fordul, a nemzet szent ravatala felé. Annál a ravatálnál szintén történt egy fejedelmi találkozás. Egy nagy uralkodó küldte oda hódolatát egy megdicsőült nagy szellemnek, a ki fenségesebb minden földi uralkodónál. Ez a fejedelmi udvariaság közelebből érinti most a mi szívünket, mert harmóniában van a mi kegyeletes érzelmeinkkel és enyhítő balszámként hatott reánk.

Minden bámulatunk, minden háláérzetünk Umberto most, az olaszok nemes királyáé, a ki nem politikából, hanem szíve sugallatát követve, fejtezte ki részvétét Kossuth családjá iránt. Az a részvét Turinba volt intézve, a gyászoló családhoz, de mihozzánk, a szívünk középebe. És hálával tekintünk arra az igazi

királyra, a ki nem kér tanácsot mástól, mikor a hála és kegyelet kötelességét kell lerónia; vagy ha tanácsot kér, elég szerencsés, hogy olyan tanácsadói vannak, a kik nem felnek kimondani, hogy az uralkodói erények között legelső és legszebb a nagylelkűség.

És beszéljen a politikai konvenczió akármit, ez a fejedelmi udvariaság nem kisebb biztosítéka a békeszövetségnek, mint a császárok békecsókja. Mert való, hogy a fejedelmek barátsága egyik erős támasza a politikai barátságunknak, de a másik erős támasza, erősebb amannál, a népek barátsága. Umberto király részvétnyilatkozata ezt erősítette meg. Ezért foglaloztatja az jobban a mi lelkünket, mint az abbáziai császári találkozás.

Kossuth-szobor Debreczenben.

(Levél a „Debreczen” f. szerkesztőjéhez.)

Tisztelt szerkesztő ur!

Nem olvasom a debreczeni hírlapokat s így nem tudom, mi a vélemény, mi a hangulat Debreczen sz. kir. város intéző köréinél, s a város nemes polgárságának keblében a mindnyájunktól siratók hazánk lánglelkű fiának, szabadságra felállítandó szoborra nézve? Csúpan az „Egyetértésből” olvasom hogy a Kossuth-szoborra az adakozások ott is megkezdődtek, de a rövid közlemény nem jelöli meg közelebbről, hogy milyen szoborra folynak az adakozások. S így meglehet, hogy soraim elkésve, s teljesen feleslegesül érkeznek, azon esetben kérem szerkesztő urat, tessék azt egyszerűen felvetetni.

Alőírott a múlt év augusztus havában, midőn az „Egyetértés” felhívta olvasóit, hogy adjanak véleményt az ezredéves emlékünnepegy megünneplésének módozataira nézve, egy közleményt küldtem be e tárgyban a nevezett laphoz, melyben a millenium legméltóbb megünneplésének azt nyilvánítom, ha az 1848/49-iki szabadságharc, mint a magyar nemzet ezredéves történelme legimpozánsabb, legdicsőbb erénynyilatkozata fog megőrizkötetni, halhatatlannítani annak minden nevezetesebb színhegy felállítandó emlékszobor által. S e tekintetben első helyen sürgettem egy szabadságharc-szobornak Debreczenben való felállítását, Szöröl-szóra ezeket írtam: „Szobrot várunk Debreczentől, a magyarságnak ezen szellemében és erőben legkivalóbb városától! Debreczenben a szabadságharcnak kettős ténye vár megőrizkötésére: a szerencsétlen kimenetelű debreczeni csata s a debreczeni országgyűlés, mely 5 hónapon át Debreczenből vezette az ország honvédelmét, élén a honvédelmi bizottmány tevékenységben fáradoztalan előkérvel, Kossuthal Debreczen annyira fontos helye, központja volt a szabadságharcnak, annyi emlék fűződik hozzá, hogy ezekről a halátlanság büne nélkül nem feledkezhetik meg. Ha lesz egy szabadság-szobor, a másodiknak, habár kisebbnek, Debreczenben kell állítatnia. Debreczen városa elég erős lesz arra, hogy évek hosszú során át, maga felállítsa ezt a szobrot.”

A lapokból akkor úgy értesültem, hogy e soraim némi visszhangot keltettek Debreczenben, illetőleg felujítottak az ez iránt régen táplált óhaját s terveket.

Közleményemben nem szóltam arról, hogy a debreczeni szabadságharc-szobor egy Kossuth-szoborral legyen kombinálva, mert hiszen mi élő és mozgó embereknek nem szokunk szobrot állítani (mint a németek), de azt úgy gondoltam lelkemben! A szabadságharc-szobron is Kossuth kell, hogy legyen a főalak. Hogy a két szobor egymástól külön állítsassék fel Debreczenben, az talán kissé merész vállalkozás volna; egyik — akármelyik — közülök egymagában kevés!

En azt hiszem, t. szerkesztő ur, hogy az így kombinált debreczeni szabadságharc-szobor felállítására a döntő pillanatot elérkezett! Elérkezett a pillanat, melyben a szobor felállítására akcióba kell lépni! Hogy Kossuthnak allami költségen állítsassék fel szobor Budapesten, arról a hírlapok közlései után itelve, már szó sem lehet; a nemzet, az egész ország, annak apraja-nagyja, koldusa és gazdagja fog neki szobrot állítani, — fényesen, minőre csak a rajongó szeretet és lelkesedés képes! A lapok jelentései szerint az adakozások — e szervező bizottság megalakulása, felhivas kibocsátása előtt már országszerte megindultak, s 1—2 nap alatt száz ezer forinttra emelkedtek. Ily kezdet után oly összeget lehet remélni, mely dusan elég lesz a szoborra és mauzoleumra.

Ezt látva, vajjon nem lehetne-e az adakozások egyrészt Debreczen felé, Debreczenben felállítandó Kossuth- és szabadságharci emlékszoborra irányítani? Azt hiszem, az erők megosztásával járó veszélytől nem kell tartanunk, mert úgy Budapestet, mint az egész országban oly lelkesedés nyilatkozik, hogy hetek a att együtt lesz a budapesti emlékművek költsége. En szintén elősnek tartom a Budapestben felállítandó Kossuth-szobrot, de másodikban Debreczenre nézve is forró óhajatom annak felállítására; mert ne használnók fel a közlekedesed ezt utóbbi irányban is! En azt hiszem, az ország minden polgára époly szükségesnek fogja tartani Debreczenben egy szabadságharci és Kossuth-szobornak felállítását, mint a mily szükségesnek tartja a budapesti!

Vagy ha nem is az egész ország, hát legalább a Tiszántul, ez a tiszta magyar vidék, mely legtöbbet áldozott a szabadságharcban, s ma is legjobban lelkesül Magyarországon szabadságért, függetlenségért, legalább ez szívesen fogja Kossuth-szobrot Debreczenben látni.

Föl kell hívni erre a közfigyelmet! Debreczenbe kell téríteni legalább az ország keleti részeinek adakozását! Föl kell kérni az egész országot az adakozásra! országos bizottságot szervezni s izgatni szóval és tólal, mindenütt!

Mint említém, nem olvasván debreczeni lapokat, nem tudom; nem így történt, vagy történik-e ez Debreczenben? Ha így, — akkor nem szóltam; hanem nagyon kérem szerkesztő urat, irányítsa becses lapjában a közleményt oly irányban, hogy ez így történjek; föltéve, hogy helyesli ezt az eszmét, s kivihetőnek tart egy oly adakozásra létesítését, mint a minőt én gondoltam: a szabadságharc és Kossuth-szobornak kombinálását.

Tisztelettel maradtam Sárospatak 1894 márcz. 25.

Racz Lajos tanár.

Megnyugtathatjuk a czikkirő tanár urat, ki nek szíves érdeklődését köszönettel vesszük, az iránt, hogy lesz Kossuth szobor Debreczenben. Mi magunk is olyan formán gondolkozunk a terv kivételére nézve, mint az igen tisztelt czikkirő ur. Nevezetesen már korábban felvetettük azon eszmét, hogy a millenium emlékére Debreczenben egyetem és Kossuth-szobor álltassék. Az egyetemre máris nagy mérvű adakozások történtek, midőn pedig a Kossuth haláhíre városunkba megérkezett azonnal megindultak az adakozások a Debreczenben állítandó Kossuth-szoborra, melyet a szabadságharc-szoborral annál könnyebben kapcsolatba lehet hozni, mert a szabadságharc-szoborra, vagy a debreczeni csata emlékére, korábbi adakozásokból, már tekintélyes összeg van együtt s városunk intéző körei bizonyára megtalálják annak a módját, hogy e két szobor-eszmét miként lehet összeegyeztetni.

S z e r k.

Ujdonságok.

* II Rákóczi Ferencz születésnapja. Tegnap volt 218 esztendeje annak, hogy a magyar szabadság egyik legkimagaslóbb apostola és védelmezője II. Rákóczi Ferencz Zemplénmegyében Borsi községben született. Nevezetes hónap ez a márczius a magyar történelemben. Márczius 15-ike a nemzeti ébredés dicső örömnépe. Márczius 20-án halt meg ennek a nemzeti ébredésnek lánglelkű apostola Kossuth Lajos és márczius 27-ike születésnapja annak a szabadsághősnek, ki számérvetve idegen földön adta ki hatalmas lelkét s a kinek szomorú sorsában egy meglepő hasonlatossággal osztozott a most folyó század legnagyobb embere: Kossuth Lajos. Nem tarthatunk örömnépet ez évben Rákóczi születés napján. Mely gyászbaborult az ország, mert ravatalon fekszik Kossuth Lajos. Mindkettőn Zemplénmegyében láták meg a napvilágot. Mindkettőn rajongással csüggött a magyar, bámulatlan Európa; mindkettő keserű számérvetéstől töltötte élete nagy részvét s a messze idegenben halt meg. Mily szomorú találkozás a véletlennek s mily meglepő hasonlatosság!

* A gyászoló Kaba. Vettük a következő levelet:

Kaba közönsége f. hó 24-én impozáns tömegben jelent meg a Kossuth Lajos halála rendezett gyászstenni tisztelőten. Dávidházy János esperes remek imájának hatása alatt a vesztésgy sulya és a kérés jövő feletti aggodalom könnyeket facsart a szemekbe. A fentírott napon községi képviselő testületi közgyűlés tartatott, melyen Kiss Károly jegyző előterjesztésére az alábbi jegyzőkönyvet egyhangulag elfogadta a közgyűlés:

„A szabadság, egyenlőség, testvériség magasztos elve, a nemzeteket felemelő boldogító eszmék tántoríthatatlan nagy apostola, Kossuth Lajos hazánk nagy fiában Kaba községi diszpolgárát bírta. A magyar történelemben páratlan nagy ember halála felett a nemzet milliói közö: Kaba község polgársága is mely gyászbaborult; szivetrázó fájdalom és keserveinek a község képviselő testülete emne jegyzőkönyvében kíván kifejeztet adni:

„Mig magyar él e szép hazában, e községben, unokákról-unokákra ezerziglen áldva említtessék Kossuth Lajos nagy neve. A mint a mai nemzedék ma, úgy az e helyen utánunk következő utódok hálaával megelégsék ama nagy férfiú nevet, a ki édes Magyar hazánk, nemzetünk szabadsága, egyenlősége, e hazában telepedett népek testvériség szeretetét, boldogítását szíve utolsó dobbanásáig, fenségesen lángoló elméjével oly nemesen munkálta, a boldogító eszméket nemzete szívébe örökre bevészte.

Legyen áldott Kossuth Lajos emléke; a nemzet könnyeivel szentelt porrázai találjanak békés megnyugvást a haza szent földjében.”

A gyászoló családnak a képviselő testület a következő tavoratot küldte:

Nagyságos Kossuth Ferencz urnak Turin. „Kaba községi képviselő testülete a községi polgárok egyeteme nevében hazánk nagy fia Kossuth Lajos, községünk diszpolgára — halála felett mélyen megrendült kellel fejé ki hazafiai keservét; s a nemzet millióinak könnye által szentelt hamvakra áldólag küldi részvétét.”

Egyhangulag kimondotta tovább a gyűlés, hogy Kossuth Lajos ravatálára koszorut küld ezen felirattal: „Kossuth Lajos diszpolgárának Kaba községe.” A koszorut egy háromtagú küldöttség helyezi a ravatálra, melynek tagjai: Gere Marton, Kiss Károly és Horváth Kálmán. (r. l.)

* Miniszteri biztosok az értekezési vizsgálókon. A vallás és közoktatásügyi miniszter az értekezési vizsgálókon miniszteri biztosokul, illetve kormányképviselőkkül kiküldötte a tiszántuli evangélikus református egyházkerületben: a debreczeni főgymnasiumhoz dr. Ballagi Aladár budapesti egyetemi tanárt, a máramarosszigetiehez dr. Felméri Lajos kolozsvári egyetemi tanárt, a hódmezővásárhelyiehez Békési Gyula debreczeni tankerületi főigazgatót, a szamárhöz György Endrét, a Magyar Tudományos Akadémia tagját.

* Tilos a próbatanítás. Ezt mondta ki a közoktatásügyi miniszter f. hó 12-én 6854. sz. a. kir. tanfelügyelőkhöz küldött következő körrendeletben: „Felhívom a tanfelügyelőket, hogy mindazon tudomására jutott vagy jutó akár községi, akár felekezeti iskolai tanítványválasztási eseteket, melyeknél a tanító megválasztása a pályázók által az illető iskolaszékek előtt tartott próbatanítás figyelembe vétele alapján történt, a községi és az iskola jellegének és fokozatának érintésével haladéktalanul jelentse ide fel.”

* Tanítóképeségi vizsga a debreczeni ev. ref. tanítóképezőben. Kossuth Lajos halála előtt a tanítóképeségi vizsga megtartására nézve felkötölt Kiss Áron püspök ur egy intézkedést, hogy az illető tanítók és tanító jelöltek ápril hó 1-ő napján tartoznak jelentkezni az igazgatóság előtt; 2-ik napján irásbeli, 3-ik és 4-ik napján pedig szóbeli és gyakorlati vizsgák tartatnak. Minthogy azonban ápril 1-ő napján azaz vasárnapon, mint Kossuth Lajos temetése napján itt Debreczenben gyász-istentisztelet fog tartatni, erre való tekintetből a vizsgára jelentkezés és felvétel ápril 2-ik napjára halasztatott; következésképen a vizsgának minden egyes része is egy nappal tovább halasztatott. Debreczen, 1894. márczius J o ó István tanítóképezői igazgató.

* Gyászjelentés. Melyen szomorodott szívvel tudatjuk felejthatetlen kedves kis fiunknak, unokánknak, unokatestvérünknek a rokonunknak Ferikének folyó év márczius hó 27-én reggeli 3 órakor, életének 4-ik évében, rövid szenvedés után történt csendes kimúlását. Kedves kis halottunk földi maradványai folyó hó 28-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a kis-Kossuth-utca 2611. sz. háztól az új templomban tartandó gyász ima után a Kossuth-utcai sarkterbe örök nyugalomra tetetni. Mely végtségességetre rokonainkat, barátainkat és ösmereinket bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1894. márczius hó 27. Banatos szülők: Dohnal Ferencz cs. és kir. nyugalmazott százados és neje Szikszai Eszter. Nagyszülők: Polgár Szikszai Gábor nejevel Kiss Juliánával, Juliánna és Mária gyermekeivel; Özevgy Dohnal Terézia. Mint rokon: Withalus Kálmán nejevel Dohnal Matildával. Áldás és béke a korán elhunyt porai felett!

* Elhalasztott közgyűlés. A debreczeni helyi vasut részvény társaságának f. 1894. ápril 1-ő napjára egybehozott VII. rendes évi közgyűlése, az országos gyász iránti tekintetből, az igazgatóság határozata folytán, f. é. v. ápril 15-ére elhalasztatván, arról a t. részvényesek ez uton is értesítettek.

* Színház. Tegnap este a Dolovai nábóbleányas, Herczeg Ferencnek nagy népszerűséget aratót színműve adatott, közönségszámú közönség előtt. Ez este mutatkozott be a társulat új szereplése Pethes Imre is, ki Tarján főhadnagy szerepével próbalkozott meg. Rokonszenves színpadi alak, kiről azonban első fellépte után nem akarunk még határozott kritikát mondani. Bácsné előkelő Domaházináját örömmel látta viszont a közönség, melynek már régen kedvence. Kis Irén Szentirmayné szerepében, melyet csak kényszerűségből vett át, türethető alakítást nyújtott. Holnap lép föl a „Czigánybáró” operette Szaffi szerepében P. Kocsis Etel, a kedves, tehetséges fiatal énekesnő, ki a debreczeni színpadon kezdte meg színi pályáját s azóta diadallal járta be hazánk számos városának színpadját. Örömmel látjuk őt viszont a debreczeni színházban!

* A gyászoló Derecske. Vettük a következő sorokat: Halhatatlan emléké Kossuth Lajos, hazánk nagy fia iránt érzelt halás kegyeletből kifolyólag Derecske város képviselőtestülete a f. é. márcz. 27-én tartott képviselő test. gyűlésen egyhangulag hozott végzéssel a következő határozatokat hozta:

1. A boldogult emléke jegyzőkönyvileg örökített meg.

2. A képviselő testület jknyvileg felkéri

a helyb. lelkesek metése napján, a tartásaikkal nem letet tartanak hi alatt álló népiszék elnökei ut nek szüindöt adja lyen a nagy haloz kezik, addig, m végebe megy. Miel haza bocsátatnár osztályok értelmű szédet tartson tan

3. A város Barnabás főszolg költség felküldi tandó temetésre, szolgábiró a gyűlés által azonnal zeto-einökeség elfo

* Haláloz tével tudatjuk fel jő apánk, nagyap lékü jó rokon na folyó évi márczi órakor, életének 78. szágának 45-dik é után bekövetkeze halottunk földi re delután 3 órakor szertartása szeri számú háztól a ima után, a ha nyugalomra lete konainkat, az el tait szomorodott 1894. márczius Beke lengen pos M. temetkezési-

* Övinté naság által tartó alkalmával nem lőtávolságon bel volna zárva s m legelősző szaru agyonlövésnek gy. ezred hadte a városi tanács tegye meg övinté

* Déli je Társaság Tr Adriai biztosító alakult társaság eredményével a biztosítási üzlet társulat által vis reá 2.854.684 k összegbe 88.663.6 rok 1.348.880 k

Az alapítá jesen leirattak valuták árveszt mindazonáltal k lek-alapok 6018 szű gyarapítá tartalékba hely öszegéből 144.0 tik (6%) és 78 A déli jeg- és a jégbiztosító b biztosító társul közegei által fo roaával teljes 685.180 korona kor. tevő bizto a részletes kim kamatoztatni v Adriai bizt. tár intézője Baró és viszontbizto tálya intézője

A Debreczen

A Debreczen — szokott alk közönségnek a nekem ront s tések bünbakja. Nincs miért p nincs mi meg tattam, hogy n ből, hogy min — a bünbak, s — vagyok. Tegna nemnem, ninc nekem tanuim miket írtam, s hallgatam el tanut állítsan hogy én valak azonnal megad ban nincsen s gálat se fog il tudom, hogy D czeni Hírlap- legbizóbb ter a tüntető népt zínház ellen. A mázó kollégám tegnap ittás, s nevezett tünté ördög se hallg nem verték, a zónak különbe ban ó kék be is tud ellenem

UJ ÜZLETÁG

amilyen belügyminiszteri engedéllyel még eddig nem volt Debreczenben!

DROGUERIA

gyógyfűszer és illatszer üzlet

gyógyszerek, állatgyógyászati cikkek, fertőtlenítő és kötszerek első egyedüli nagy raktára:

Angol, francia, német illatszerek, arcz adítók

hölgy porok, gyógy- és pipere-szappanok, szoba illatok, illó olajok, szájszerek, fogporok, fogpepek és fogkefék, likőr esszenciák.

gyermek-tápszerek,

fürdő cseleokra használandó cikkek, és rovarirtó szerek, illatos porok, hajfestő, haj-növesztő és szőrtirtó szerek, pecsét-tisztítók, vaselin, glicerin-készítmények, bajuszpedrök, gyógygyökörkák, szivacsok, tyukszemirtők, selyem- és szövetszövetek, csukamájolaj, üdítő és közsérvény ellenes folyadékok.

Vegyszeti készítmények ipari cseleokra

Cognac, rum, tea, kávé, cacao, csokoládé és gyógyborok. Padlófestéket, beeresztő szerek puha padlók és parketák számára.

Szóval mindennemű gyógyszerészeti és háztartás körül nélkülözhetetlen cikkek

legolcsóbb beszerzési forrása.

Vegyszereimet, ugyisint egyéb cikkeimet a legelső gyárakból szereztvén be, azok tisztaságáról, jószágáról, minden tekintetben első rendű minőségéről kezeskedem.

DEBRECZEN, kereskedelmi akadémia palotában a nagytemplom mellett.

(117) **FRANCSICS VINCZE.**

Felhuzó gépek

Wertheim F. és Társa
cs. és kir. udvari szá-
lító.

Első osztr. cs. k. szab.
minden alakban
szabadaimozott biztosíték-elő-
készületekkel. 34
Képes árjegyzékek ingyen. IV., Louisengasse Nr. 6

WIEN.

2686/1894.

Árverési hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város Tanácsa részéről közhírré tételik, miszerint a szoboszlói ut mentén lévő régi sorompó ház körül lévő és a város tulajdonát képező 26 hold és 1459 □ öl gyeplő és folyó 1894-ik évi március hótól 1896. évi október 1-ig terjedő 3 évre, a folyó évi ápril hó 4-ik napján d. e. 9 órakor, a városháza nagytermében tartandó nyilvános árverésen, a városi számvevő hivatalnál megtekinthető feltételek mellett, szántás alá haszonbérbe fog adni.

Miről az árverelni óhajtok azzal értesítettnek, hogy a kikiáltási ár 10%-át bántpénzül az árvereltető bizottság kezéhez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1894. márcz. 22.

(128) **A városi tanács.**

„Déli jég- és viszontbiztosító társaság“

Iroda: **BUDAPEST**, Váci-utca 9, az Adriai bizt. társulat házában.

Teljesen befizetett tőke 2.400,000 kr.

Tartalékok 685,180 korona.

Ezen a cs. kir. szab. Adriai biztosító-társulat védnöksége alatt megalkult társaság biztosít különféle terményeket jégkár ellen, a legkedvezőbb feltételek és legjutányosabb díjak mellett.

Biztosítási ajánlatokat elfogadnak és felvilágosításokat készségesen adnak az Adriai biztosító-társulat összes vezér-, fő- és kerületi ügynökségei.

A Déli jég- és viszont-biztosító társaság Magyarországi osztálya:

Báró Podmaniczky Frigyes, Lichtenberger J.
intéző. vezértitkár.

Frigyesi M.,
titkár.

(127) **A debreczeni vezérügynökség.**

Körkemenczerek saját jónak bizonyult szerkezetben, a téglák vakolat-teglák, fedőeserczerek nagybani előállítására, továbbá a mész és cement égetéséhez.

Fedő eserczerek 18,216 számú osztrák-magyar szabadalom és kötérvátkovátkos eserczék nagybani előállítására, továbbá 39,086 számú osztrák-magyar szabadalom.

Kongó tegelegető kemencze 15,786 számú osztrák magyar szabadalom, 43,948 számú badalom megszakítás nélkül dolgozó, a köggyeszegek, a padlóteglák chamottkővek, egyáltalában mindennemű kongóteglák égetésére.

A téglakészítés és cementgyártáshoz mindennemű kemenczék és berendezések.

Hotop Ernő agyagipar mérnök

Budapest V., Váci-ut 70. sz.
(GUTJAHR ÉS MÜLLER GÉPGYÁRA)

és Berlin W., Kurfürstenstrasse Nr. 122.

Máriaczei gyomorcsépek

kiválóan előnyös hatású, felülmulhatatlan s általában ismert házi- és népszerű a gyomor mindennemű betegségében.

Számos betegség ellen kiváló hatású így: étvágytalanság, gyomorgyengeség, felfuodás, rossz lehellet, savanyu felbőfős, kólíka, undor és hányás, túlságos nyálkásodás, sárgaság, szóval a gyomor bár mely betegségére lehet következtetni.

De a fejfájás — ha a gyomortól ered — a gyomor túlterhelése étellel vagy itallal, gilisza, lép, máj s a-anyeres bántalmaknál, mint ki-próbált segélyeszköz használtatik.

A fenn jelzett betegségekben a Mária-czei gyomorcsépek sok éveken át a legjobb sikerrel használtatott, mit a szárazra menő bizonyítványok igazolnak. Ára üvegenként használati utasítással 40 krajczár. Kettős üveg 70 kr. Központi szétküldés **RRÁDY KÁROLY** gyógyszerészre Kremierben (Morvaország). Kéretik a védjegyre és az aláírásra ügyelni. Csak az oly csépeket kell elvenni, mint valódiakat, melyeknek csomagja egy zöldb vonalban «a valódiság bizonyosága» szavak vannak felírva. Ugyanaz a vonal aláírásommal Valódi **MÁRIACZELLI GYOMORCSÉPEK** kaphatók:

is el van látva.

Debreczenben: Mihálovits István, Dr. Rotschnek Emil, Tamássy Béla, Tóth Béla és Balázs Ödön; **Er-Mihályfalván:** Mátray István; **Diószegen:** Vaday Ignác; **Hadhazon:** Farkas Ödön, Hosszu-Palyiban: Sárossy Imre, — **Kaban:** Horváth Kálmán gyógyszerész uraknál.

„DEBRECZEN“ NYOMDÁJA

(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)

teljesen ujonan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenfélé nyomtatványokat:

takarékpenztári, kereskedelmi
ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TÁNCZRENDEKET ÉS ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN“,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ“ is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a »DEBRECZEN« című lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENNEMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

jutányos árakon.

Bíróági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

XXVI.

Előzetes helyben, vagy...
Kedz évre...
Félévre...
Negyedévre...
Egy óra...
Egyes...
A lap szellemi rész...
amely a szerkesztő...
bermenny...
Előzetes...
Földi K. Lajos...
és a kiadóhivatal...
Kossu...
Irtá és Kos...
Száműzött, j...
Koporsó zár...
Te élő szive...
De mert sz...
Te oly nagy...
Hogy befog...
S jajgatva...
Midőn halva...
Oh, meddig...
És nem nek...
Te nem jöv...
S mit sem...
A népszaba...
Demosthén...
Zsarnok ha...
Ki milljókl...
De nem, z...
Hogy a szá...
Barátja vol...
Váltad meg...
Mert ő szá...
De hona ne...
Elhagyta h...
S honához...
Ki távol ve...
S mindig j...
Mint a nap...
S minden...
S szabads...
S hontalan...
Most Magy...
Nem tem...
Czézárók...
Tartják me...
De nem ké...
Átok, bal...
Koporsód...
S hullám...
Mint Noé...
A megmen...
Nagy szelle...
Szállj át...
Peldajaké...
Mint egy...
Gyászlob...
A névtele...
Nyissa...
E koporsó...
S a nép...
Hozván ha...
Jaj a lán...
A merre...
Él Kossu...
Nem válik...
S magyar...
Még ekese...
Itália, ki...
Hont ad...
Szép, búsz...
Többet ad...
Mi nekünk...
Vendégszer...
A szabads...
Hős honf...
S csak a...
Turin, Ko...
Dicső emle...
Magad me...